

[Villemoes.]

sker under 18 Aar, som faar Adgang til Skoleskibet, efter endt Togt vil vælge sig andet Erhverv, fordi Sølivet ikke passer dem, kan man gaa ud fra som givet, at de befarne Søfolk, der har faaet Lejlighed til at erhverve sig den lovbefalede Sejlskibstid med Skoleskibet, vil fortsætte Sølivet, hvorved Skoleskibet netop tjener sit Formaal.

Ministerens Svar af 27. Januar lød saaledes:

„I denne Anledning skal jeg udtale, at jeg maa anse det som en afgørende Mangel ved den antydede Affattelse, at der ved denne ikke holdes Mulighed aaben for i paakommende Tilfælde — naar der ikke maatte findes det tilstrækkelige Antal af Andragere med forudgaaende Søfart — da at udfylde Skoleskibets Rammer med Ansøgere uden Søfart. Dette Spørgsmaal, der maa tillægges ikke ringe Betydning, fordi mange Hjem vil se en værdifuld Betyggelse ved at lade den unge begynde i et Skoleskib, vil findes nærmere belyst i min Skrivelse af 20. Januar 1931 til det af Folketinget nedsatte Udvalg, til hvilken jeg skal henvise. Idet de nærmere Regler for Optagelse paa Skoleskibet efter Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, 2det Stykke, til enhver Tid fastsættes efter Samraad med Bestyrelsesraadet, der vil have de bedste Betingelser for at skønne, hvorledes de nærmere Adgangsregler eventuelt bør tilpasses efter de foreliggende Forhold, maa jeg derhos finde det ønskeligt, at der i Lovbestemmelsen ej heller søges fastsat nogen nærmere Bestemmelse vedrørende Antallet af befarne Elever over 18 Aar.“

Derfor har den højtærede Minister ikke ment at kunne tiltræde den foreslaaede Ændring.

Begrundelsen for vor Forespørgsel var altsaa, at man — jeg tror i alle Kredse — er vidende om, at adskillige unge Mænd, som kommer ud med et Skoleskib, bliver kede af Sølivet og opgiver dette efter nogle Maaneders Forløb, men naar man ved, at det, det kniber med for de vordende Styrmand og Skibsførere, er at faa Lejlighed til at opnaa den af Loven krævede Uddannelse i Sejlskibe for at kunne blive i Stand til at indstille sig til de i Loven om Navigationsundervisning omhandlede Eksaminer, gælder det jo netop om, at kun de, der kan tænkes

at fortsætte som Navigatører, eller i hvert Fald saa faa andre som vel muligt, hjælpes, og derfor beklager jeg, at man ikke har kunnet gaa med til at optage den udkastede Tanke til nærmere Drøftelse.

At der er adskillige unge Søfolk over 18 Aar, som ikke har kunnet faa den Sejlskibssejlad, som Loven kræver, nærer jeg ingen Tvivl om, og disse er da henvist til fortsat at sejle som Matroser, dersom der ikke nu aabnes dem nok saa let Adgang til det nye Skoleskib. Det er meddelt mig, at omkring 50 pCt. af „Georg Stage“s Elever ikke fortsætter som Sømand, og man maa vel kunne antage, at noget lignende vil ske med de unge Mennesker, der efter Lovforslaget har fortrinsvis Adgang til Optagelse paa Skoleskibet.

Jeg vil i øvrigt gerne her sige som min Mening, at Lovens Krav om Sejlskibstid for at kunne sejle som Officerer i Damp- og Motorskibe er forældede og unødvendige, og før eller senere — helst snarest — maa der reageres overfor at skulle spille Tid og Penge paa en Uddannelse, som ikke kan være til nogen videre Nytte i de Skibe, som Nutiden benytter. Derfor mener jeg og mine Venner indenfor Udvalgets Mindretal, at det vilde være bedre og billigere for Staten at ændre Søneringsloven saaledes, at de unge Navigatørers praktiske Uddannelsesetid paa Sejlskibe enten blev betydeligt nedsat eller eventuelt ikke skulde være obligatorisk. Jeg vilde i alt Fald som Skibsreder ikke være bange for at gaa den Vej, og det vilde være billigere for Staten end at binde sig til et aarligt tilbagevendende Tilskud til Driften af Skoleskibet.

Dansk Skibsfart, der selvsagt lever under Verdensmarkedets Priser, er i Øjeblikket inde under saa elendige Beskæftigelsesvilkaar og saa elendige Rentabilitetsvilkaar som vel ingen Sinde tidligere. Ja, jeg tør vel sige, at dette forholdsvis lille, men alligevel saare vigtige Erhverv er ude i Modgangstider, der er endnu værre end Landbrugserhvervets Modgang. Dansk Skibsfart har ikke hidtil faaet nævneværdig Støtte fra det offentlige Side, og dette, at Staten paatager sig en Del af Skoleskibets aarlige Driftsudgifter, ser jo ganske smukt ud, men jeg vil dog mene, at Staten ved helt at slette den saakaldte Konsulatsafgift i Henhold til Loven af 1. Juni 1929 og